

sige, at det indtræffer, at en Lods kommer om Bord i et Fartøj, der ikke er maalt, men jeg tror, at skulde det være Tilfældet, saa maatte man opstille en anden Regel, for at Lodsens kunde faa sine Penge udbetalt, end den, at man skulde benytte Deplacementet ved Beregningen af Lodspengene i Stedet for Drægtigheden. Thi er Skibet ikke maalt, og man altsaa ikke har dets Maal, kan man, som sagt, heller ikke regne Deplacementet ud, selv om man er i Besiddelse af de Formler, hvorefter Deplacementet kan beregnes. Dette vil i alt Fald absolut gælde, naar vedkommende Fartøj er lastet, for det kan jo, som bekendt, ikke nemt eller slet ikke lade sig gøre at komme ned i Lasten af et lastet Fartøj og der udfinde de Maal, som ere nødvendige til Beregningen af Deplacementet.

Der findes maaske enkelte andre Smaating i dette Lovforslag, som kunde være værd at omtale, men det er jo Ting, som kunne blive gjorte til Genstand for Overvejelse i det Udvalg, som rimeligvis faar med Sagen at gøre. Jeg skal derfor ikke længere opholde mig ved at omtale Forslaget, men kun anbefale det og ganske særlig anbefale, at det bliver færdigt saa hurtigt som muligt. Der staar i Lovforslaget: „Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1903.“ Grunden til, at denne Bestemmelse er sat derind, mener jeg er den, at der jo er en særlig Vintertakst, som gælder for Lodspengenes Beregning, en Takst, efter hvilken Lodspengene blive større om Vinteren end den øvrige Del af Aaret. Denne Takst ophører den 1. April, og hvis Loven, der jo for en hel Del Fartøjer vil give større Lodspenge end hidtil, kommer til at træde i Kraft den 1. April 1903, vil man ikke faa denne Overgang at mærke i saa følelig Grad som, hvis vi skulle beholde den nugældende Lodsløv indtil f. Eks. midt i Sommer, og den ny Lov saa traadte i Kraft.

Christian Rasmussen: Jeg kan for en hel Del slutte mig til de Udtalelser, der bleve fremsatte af det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik). Især hans Udtalelser vedrørende Lodseriernes Indtægter og Ønskeligheden af en Forandring deri kan jeg i fuldeste Maal tiltræde, og jeg vil blot der udtale et Haab om, at det Forslag, der ifølge Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag jo er under Ventilation i saa Henseende, snart maa komme til at foreligge for Tinget, saaledes at vi

kunne komme til at søge de nuværende uheldige Forhold rettede.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg udtale, at jeg i al Almindelighed anerkender, at det Princip, som er nedlagt deri, er det rigtige, idet jo, som det ogsaa meget rigtig er bemærket af det ærede Medlem for Middelfart, Skibstyperne for Tiden ere ganske anderledes, end de vare i 1879, da vi fik den nugældende Lodsløv. Det er altsaa rigtigt, at man nu gaar bort fra udelukkende at tage Hensyn til Dybtgaaende ved Betalingen af Lodspengene og gaar over til tillige at regne med Skibenes større eller mindre Drægtighed. Naar man imidlertid har ment, at dette Lovforslag skulde i væsentlig Grad kunne forbedre Lodseriernes Indtægt, saa tvivler jeg ikke saa ganske lidt derpaa. Jeg tvivler paa, at det i nogen synderlig Grad vil faa Indflydelse paa den Indtægt, som nu tilflyder forskellige Lodserier, i alt Fald tvivler jeg paa, at det vil blive Tilfældet for Sundlodseriernes Vedkommende. Thi det kan jo være meget rigtigt, som det ogsaa er anført i Bemærkningerne, at vore Lodstakster her i Danmark ere lavere end andre Steder, men det er ganske givet, at i alt Fald for Sundets Vedkommende vil den bedre Belysning af Sundet bevirke, at hvis de Takster, som man nu har, sættes meget betydeligt op for de større Skibe, ville ogsaa andre Rederier end det store Wilsonske, som meldte sig fra for et Par Aar siden, og som nu give Lodserierne en væsentlig Indtægt, forlange af deres Skibsførere, at de skulle gaa gennem Sundet uden Lods, og saa vil hele Indtægten til Sundlodserierne kun blive den, som kommer fra Skibe, der kun en sjælden Gang komme op gennem Sundet. Hvis man altsaa gør disse Takster meget højere, tvivler jeg om, at det vil hjælpe; saa er jeg mere bange for, at det vil skade Lodserierne, hvis vi gaa for højt op. Og gaar man ikke til at forhøje Lodspengene noget synderligt, vil det jo alligevel ikke i nogen betydelig Grad kunne hjælpe paa Lodsernes Indtægter. Altsaa, med Hensyn til at forbedre Lodseriernes Stilling tror jeg ikke, at Lovforslaget vil faa nogen synderlig Betydning. Men ikke desto mindre mener jeg, at Princippet i det er rigtigt, og derfor kan jeg gaa med dertil.

Jeg skal blot tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger til et Par af Paragrafferne. I § 31, 4de Stykke, staar der, at i Tiden fra 1. Oktober til 31. Marts,